

er det ganske vist et meget mildt Udtryk fra Udvalgets Side, naar det nu noies med at udtale, at det heller ikke nu føler sig fuldstændig tilfredsstillt ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet forelagt. Selv om nemlig den Indskrænkning af § 13 maatte blive vedtagen, som under Nr. 17 er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, og som den høitærede Finanzminister har erklæret ikke at ville modfætte sig — i ethvert Fald med en Reservation, som han ved 3die Behandling vil søge gennemført —, saa vil det dog kun i formel Henseende kunne siges, at en vis Sikkerhed er tilveiebragt i Henseende til Grundlaget. Realiter tror jeg, den slet ikke kan siges at være tilstede. Jeg har ikke overseet, at der i Lovforslagets Motiver findes en Uttring, som maatte kunne bringe En til en ganske anden Anskuelse. I Slutningen af de Bemærkninger, som i Motiverne findes med Hensyn til § 18, hedder det nemlig, at for Tarsien er hele Grundlaget givet i § 13, og at alt det Dvrigt kun er Regnearbejde. Selv om dette nu virkelig var saa, selv om det kun var et Regnearbejde, om hvis Udførelse der her handledes, saa vilde jeg dog bestandig fastholde, at det Correcte vilde være, at ogsaa dette Regnearbejde var fuldført, før man vedtog Lovforslaget, og at der maatte overordentlig afgjørende Grunde til, forat man skulde opgive Fordringen herpaa. Men ganske anderledes stiller Sagen sig derhos, naar det slet ikke forholder sig saa, naar det, at man betragter det Manglende blot som et Regnearbejde, maa siges at være grundet paa en reen Misforstaaelse af Forholdet. Lad os forudsætte, at Forslaget under Nr. 17 bliver vedtaget, og at det altsaa ikke blot, som nu, ganske i Almindelighed kommer til at hedde i § 13, at det er de i „danske Forsikringsanstalter“ indsamlede Erfaringer, som skulde lægges til Grund, men at det udtrykkelig kommer til at hedde og klart bliver betegnet, at det er de i de bestaaende Statsanstalter indsamlede Erfaringer, ialfald med den Undtagelse — den lægger jeg ikke nogen Vægt paa —, som den høitærede Finanzminister vil have gennemført ved 3die Behandling. Selv under denne Forudsætning er det dog, som allerede berørt,

overordentlig vanskeligt at sige, hvad der skal forståes ved de egne Erfaringer. I det Skrift, som oftere er blevet omtalt, er der gjort et Forsøg paa at opstille en heel Række Dødelighedstavler, idet man i de 3 Anstalter eller i de 3 Afdelinger af Anstalten, hvorledes man nu vil betegne dem, har taget de forskjellige Arter af Forsikringer og grupperet dem paa forskjellige Maader og undertiden endog har tilveiebragt nye Rækker ved at lægge nogle af de andre Rækker sammen, saaledes at man har udfodt de Liv, der forekom flere Gange i dem. Paa den Maade har man tilveiebragt en heel Række af forskjellige Sammenstillinger og har, som det vil sees, naar man vil gennemgaae disse Tavler, faaet ikke mindre end 18 forskjellige Tavler, som naturligviis have en meget forskjellig Betydning. Det er ganske sikkert, et man i det Væsentlige maa kunne tænke sig dem reducerede til 6 Hovedtavler. Af disse 6 Hovedtavler er det, at 3 ere fremstillede paa Side 38 i Skriftet, men uden at dog heller disse kunne anses for der at være givne i definitiv Form. Der er altsaa, som det vil sees, endnu Meget tilbage, som maa finde en nærmere Afgjørelse, forinden det kan siges, at man har faaet bestemt, hvilke Dødelighedstavler der skal lægges til Grund, og selv Udtrykkene i Endringsforslaget Nr. 17 vil saaledes ikke kunne fjerne den Usikkerhed, der endnu er tilstede med Hensyn til flere principielle Spørgsmaal af den største Betydning, hvilke staae fuldkomment uklare. Den ærede Ordfører udtalte f. Ex. som sin Formening om Forholdet, at der fremtidig vilde blive lagt flere forskjellige Dødelighedstavler til Grund for Mænds og flere for Qvinders Vedkommende, medens man, som bekjendt, hidtil ved vor Anstalt som ved flere andre Anstalter kun har brugt een Dødelighedstabelle for Mænd og een for Qvinder; fremtidig vilde man, som sagt, efter hans Formening faae en Række af forskjellige Tavler for hvert Køn. Dette er imidlertid netop et overmaade vanskeligt Spørgsmaal at faae afgjort, og der er vistnok ikke ringe principiel Tvivl tilstede om det, der i saa Henseende i og for sig er det Rigtige. I det omtalte Skrift udtales det ganske vist udtrykkelig, at